

Lidé šetří na dýškách. Téměř čtvrtina je nedává vůbec

Pracovníci v gastroprůmyslu jsou kvůli menším mzdám odkázáni na to, kolik jim hosté dají na spropitném. V poslední době se částka zmenšuje. Přibývá i případů, kdy na dýško čekají číšníci marně.

PETR VAŇOUS

Diškrece, dýško, tringelt či tip. Čtyři různá slova, ale stejný význam. Reč je o spropitném, kterým vyjadřuje zákazník v hospodě či restauraci nejen výraz spokojenosti se službami, ale také se podílí na výši výplaty personálu podniku.

V Česku se v posledních letech výše spropitného pohybovala v rozmezí od pěti do deseti procent ceny. Teď je to v průměru šest procent, navíc téměř čtvrtina lidí diškreci nedává vůbec. Vyplývá to z analýzy společností Dotykačka a Qerko, které sledovaly online platby v restauracích.

Když už se někdo rozhodne spropitné zaplatit, jsou to

častěji muži než ženy. Což ovšem souvisí i s tím, že obecně v gastru častěji platí muži. V pracovním týdnu vytahují peněženku ve dvou ze tří případů, o víkendech dokonce ve čtyřech z pěti případů. Právě o víkendech má také obsluha šanci na vyšší spropitné. Zákazníci jej dávají takřka v 90 procentech plateb.

VLIV ZDRAŽOVÁNÍ

„Spropitné se v Česku postupně snižuje. Je to jistě dáno zvyšující se cenou a uvažováním zákazníků. Zatímco například v loňském roce při platbě 220 korun navíc 30 korun, tak nyní, když cena vyskočila na 230 korun, to nakonec zaokrouhlí na stejnou částku, jako byl zvyklý,“ uvedl hlavní analytik Dotykačky Vladimír Sirotek. Z dat také plyne, že zatímco v loňském roce nedalo spropitné 19 procent lidí, letos je to už 21 procent.

Podle garanta projektu Moje restaurace a člena Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky Luboše

Kastnera souvisí menší spropitné i se současnou úrovní českého gastru.

„Lidé mají méně peněz, ale zároveň, kvůli nedostatku lidí v gastronomii, není vždy zákaznický požitek na té nejlepší úrovni. I proto dávají lidé menší spropitné,“ míní

Kastner. V případě elektronického dýška pak vidí problém i v současné daňové politice, kdy je právě spropitné, které se zaúčtuje k běžné ceně, zatíženo daní a dalšími odvody. „I proto například při velkých akcích, například firemních večířkách, nedávají zadavatelé spropitné. Nemají jej totiž jak zaevidotat ve výkazech,“ doplnil Kastner.

Přesto však, pokud lidé při platbách kartou spropitné dávají, jde o vyšší částku než při platbě v hotovosti. „Dříve panovala možná ještě stále panuje mýtus, že spropitné zákazníci vyplácejí pouze při platbách v hotovosti.

Není tomu tak. Při bezhotovostních platbách naopak mnohdy bývají

štědřejší. Dokazují to i statistiky z našich platebních terminálů,

které nenásilně motivují platící k započítání spropitného. To pak bývá až dvakrát vyšší než u hotovostních plateb,“ uvedl ředitel Dotykačky Petr Menclík.

Ilustrační foto: Deník